

PARAULA I VIDA

Demanem «Pastors Missioners»

Sota el lema «**Pastors Missioners**», celebrem en aquest diumenge de Quaresma el tradicional Dia del Seminari, a prop de la festa de Sant Josep, el patró dels nostres seminaristes, els futurs «custodis» de la vida de les comunitats cristianes, des de la total entrega al servei de l'Evangeli i de l'Eucaristia, de la misericòrdia i de l'amor incondicional als pobres i a tothom. «Els seran els "pastors" i alhora els "missioners" que tant necessitem i que es formen inicialment amb un temps de *discipulat* i de *configuració* amb Crist en la comunitat apostòlica del Seminari, i posteriorment continuen formant-se com a apòstols del Senyor, en totes les etapes de la vida sacerdotal, en la joventut i primers anys de ministeri, com després en la maduresa, i en l'ancianitat, ja que els sacerdots mai no es jubilen sinó que estan cridats a donar exemple de lliurament a Déu i als germans en totes les etapes de la vida mai no deixen de ser deixebles de Jesús, no deixen mai de seguir-lo», diu el Papa Francesc.

El Dia del Seminari també ens recorda que hem de presentar de nou la vida com a «vocació» (cf. Papa Francesc «*Christus Vivit*», «*Crist Viu*», cap.

8). Déu ens vol per a alguna cosa més que per ser feliços sols, rics i egoistes; que la vida es viu de veritat donant-la, regalant-la, posant-la al servei del nostre proïme, a exemple de Jesús. Més enllà d'informar i de fer una necessària col·lecta d'ajuda per donar suport a la formació dels futurs ministres del Senyor, el Dia del Seminari ha de ser una jornada compromesa de pregària d'intercessió plena d'humilitat i confiança. Sense oració no hi haurà vocacions, no s'escoltarà la veu de Déu que crida, no creixerà l'Església, ni els deixebles evangelitzadors. Sense oració no hi haurà formació dels pastors ni discerniment evangèlic. Sense oració, l'Esperit Sant no ens podrà donar els amics de l'Espòs que tant necessitem. La pregària és activitat apostòlica, no pas perdre el temps. Al contrari, quan Crist insisteix en la necessitat d'una evangelització universal i fa notar la manca de treballadors, i envia els apòstols, paradoxalment no demana activitat sinó pregària: «*Pregueu a l'Amo dels sembrats, que hi envii més segadors. Aneu: jo us envio com anyells enmig de llops*» (Lc 10,2).

Fem nostra l'**oració** que la Comissió episcopal per als Seminaris ens proposa: «*Senyor Jesús! Amb amor*

posem a les vostres mans els nostres Seminaris, els formadors i professors, i molt especialment tots els seminaristes del món, que s'estan preparant per ser "pastors missioners". Vós els estimeu amb entranyes de misericòrdia. Feu que siguin pastors que vagin on Vós els envieu; que l'Església i el món siguin els espais oberts de la seva missió. Sigueu Vós el centre de les seves vides perquè us segueixin com a deixebles missioners i a Vós es configuren, imitant-vos en tot, com els apòstols. Que us serveixin amb obediència i pobresa, no facin cas de les veus dels poders del món, i, plens de caritat, us serveixin en els pobres i necessitats. Que la seva vida cèlibe no sigui mediocre o immadura, sinó que tot ho lliurin a Vós i tot ho arisquin, amb esperança i alegria. Senyor, que sempre comptin amb Vós, com Vós compteu amb cada un d'ells, amb cada sacerdot, perquè anunciïn la salvació i estimin tothom amb els batecs del vostre Cor, assaborint la dolça alegria d'evangelitzar en el vostre nom. Gràcies, Senyor, pels seminaristes i els sacerdots. Guardeu-los en el vostre amor i en la vostra fidelitat. Amén.»

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Restauració de les pintures murals romàniques de Baltarga

Les pintures murals romàniques de l'església de Sant Andreu de Baltarga, de Bellver de Cerdanya, estan sent restaurades al Centre de Restauració de Béns Mobles. Aquestes pintures pertanyen al Museu Diocesà d'Urgell on van ser traslladades per a la seva conservació i restauració des de la mateixa església als anys 70. Es tracta d'uns fragments de la volta de la nau.

Actualment, el Museu Diocesà d'Urgell està remodelant les seves dependències i aquestes pintures canviaran de sala. Així doncs, s'ha aprofitat l'ocasió per revisar aquella restauració.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Els *whatsapps* de l'àvia

L'àvia té setanta-vuit o setanta-nou anys. Ja ben a prop de la vuitantena. Cada matí desitja el bon dia als fills, als gendres i noies, als nets i altres membres de la família amb un *whatsapp* que comença amb alguna jaculatòria de les que li ensenyaren els pares de ben petita, o amb una pregària curta: «Beneït sigui el nou dia i el bon Déu que ens l'envia»; «Déu vos guard Mare de Déu, guardeu-me, sant àngel meu»; «A Déu m'encomano, a la Verge Maria, a la gràcia de Déu, que per sempre amb mi sia i amb tots els meus»... i continua en les festes notables amb un poema, una fotografia, un dibuix, un escrit breu al·lusiú a la celebració... La tecnologia li ha posat a l'abast un recurs comunicatiu que li permet un apropament als seus, que tots agraeixen. Alhora, li ofereix una

possibilitat de mestratge que és ben acollit i un acompanyament espiritual esperat per la majoria, perquè neix d'un testimoniatge de fe, de seguiment de Jesús sense fissures, arrelat en la fe dels pares, que li ensenyaren aquestes pregàries, l'acompanyaren en el coneixement de Jesús i en l'experiència del descobriment de l'amor que Déu ens té. El Dimecres de Cendra anuncia l'inici de la Quaresma. Tota la família es donà per assabentada i ja saben de què va. Prou que els n'ha parlat!

«Els nets són la corona dels avis, els pares són l'orgull dels fills» (Pr 17,6). La gratitud a l'àvia és general, per l'amor d'ella i de l'avi, per l'amor i el treball que han esmerçat per construir la família i per ajudar els seus membres a avançar harmònicament. Senten un gran

respecte perquè d'ells han rebut el do de la vida, a través dels seus pares. Saben, també, que els han d'ajudar moralment i material en aquesta etapa de la vellesa. Tenir cura d'ells com ells n'han tingut de fills i nets.

L'àvia creu en el que diu. Parla amb un convenciment que el *whatsapp* traspuja. És testimoni de les paraules que escriu en el dia a dia, que tots coneixen i de les quals tots se n'han beneficiat en un moment o altre. Estima el Pare, segueix Jesús el Fill i confia en la força de l'Esperit. «Ensenyaré els teus camins als pecadors / i tornaran a tu els qui t'han abandonat. / Senyor, obre els meus llavis, i proclamaré la teva lloança» (Sl 50,15.17). I demà, un altre *whatsapp* de l'àvia!

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRA Y VIDA

Pidamos «Pastores Misioneros»

Bajo el lema «**Pastores Misioneros**», celebramos en este domingo de Cuaresma el tradicional Día del Seminario, cerca de la fiesta de San José, el patrono de nuestros seminaristas, los futuros «custodios» de la vida de las comunidades cristianas, desde la total entrega al servicio del Evangelio y de la Eucaristía, de la misericordia y del amor incondicional a los pobres y a todos. «Ellos serán los “pastores” y al mismo tiempo los “misioneros” que tanto necesitamos y que se forman inicialmente con un tiempo de *discipulado* y de *configuración* con Cristo en la comunidad apostólica del Seminario, y posteriormente continúan formándose como apóstoles del Señor, en todas las etapas de la vida sacerdotal, en la juventud y primeros años de ministerio, como después en la madurez, y en la ancianidad, ya que los sacerdotes nunca se jubilan sino que están llamados a dar ejemplo de entrega a Dios y a los hermanos en todas las etapas de la vida nunca dejan de ser discípulos de Jesús, nunca dejan de seguirlo», dice el Papa Francisco.

El Día del Seminario también nos recuerda que tenemos que presentar de nuevo la vida como «vocación» (cf. Francisco «*Christus Vivit*», «*Cristo Vive*», cap. 8). Dios nos quiere para algo más que para ser felices solos, ricos y egoístas; que la vida se vive de verdad dándola, regalándonosla, poniéndola al servicio de nuestro prójimo, a ejemplo de Jesús. Más allá de informar y de hacer una necesaria colecta de ayuda para apoyar la formación de los futuros ministros del Señor, el Día del Seminario debe ser una jornada comprometida de oración de intercesión llena de humildad y confianza. Sin oración no habrá vocaciones, no se escuchará la voz de Dios que llama, no crecerá la Iglesia, ni los discípulos evangelizadores. Sin oración no habrá formación de los pastores ni discernimiento evangélico. Sin oración, el Espíritu Santo no podrá darnos los amigos del Esposo que tanto necesitamos. La oración es actividad apostólica, no es perder el tiempo. Al contrario, cuando Cristo insiste en la necesidad de una evangelización universal y hace notar la falta de trabajadores, y envía a los apóstoles, paradójicamente no pide actividad sino oración: «*Rogad al Dueño de la mies que envíe obreros a su mies. ¡Poneos en camino! Mirad que os envíe como corderos en medio de lobos*» (Lc 10,2).

Hagamos nuestra **la oración** que la Comisión episcopal para los Seminarios nos propone: «*¡Señor Jesús! Con amor ponemos en tus manos nuestros Seminarios, los formadores y profesores, y muy especialmente a todos los seminaristas del mundo, que se están preparando para ser “pastores misioneros”. Tú les amas con entrañas de misericordia. Haz que sean pastores que vayan donde Tú les envíes; que la Iglesia y el mundo sean los espacios abiertos de su misión. Sé Tú el centro de sus vidas para que te sigan como discípulos misioneros y a Ti se configuren, imitándote en todo, como los apóstoles. Que te sirvan con obediencia y pobreza, desoigan las voces de los poderes del mundo, y, llenos de caridad, te sirvan en los pobres y necesitados. Que su vida célibe no sea mediocre o inmadura, sino que todo lo entreguen a Ti y todo lo arriesguen, con esperanza y alegría. Señor, que siempre cuentes contigo, como Tú cuentas con cada uno de ellos, con cada sacerdote, para que anuncien la salvación y amen a todos con los latidos de tu corazón, gustando la dulce alegría de evangelizar en tu nombre. Gracias, Señor, por los seminaristas y los sacerdotes. Guárdalos en tu amor y en tu fidelidad. Amén.*»

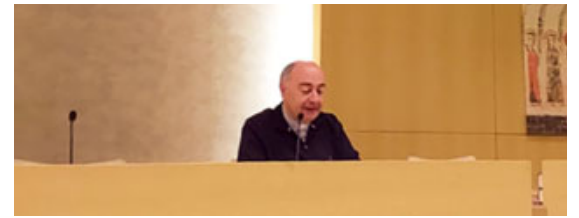
† **Joan-Enric Vives**
Arzobispo de Urgell

Se celebra a Balaguer la 15a Jornada diocesana de Pastoral de la Salud

Acompañar en la soledat» va ser el tema de formació i de reflexió escollit per a la 15a Jornada diocesana de Pastoral de la Salut que va tenir lloc a Balaguer el dissabte 7 de març. Fou presidida per l'Arquebisbe d'Urgell, Joan-Enric Vives, i la Delegada diocesana, Gna. Visitación Lorenzo SFU religiosa de la Sagrada Família d'Urgell. Comptà amb una bona assistència representativa dels diversos arxiprestats de la diòcesi.

Qui desenvolupà la temàtica de l'acompanyament en la soledat fou Mn. Jaume Mayoral, actual Delegat episcopal de Càritas d'Urgell i Rector d'Agramunt, que és llicenciat en Catequètica i màster en Doctrina social de l'Església. Dictà dues reflexions sobre «Tan comunicats i alhora tan incomunicats. La soledat del nostre món», i sobre «La resposta acompanyadora de l'Evangelí i de l'Església a la soledat del nostre món».

Hi hagué temps per a un llarg diàleg amb la quarantena d'assistents i, després, tant l'Arquebisbe com la Delegada diocesana, que és infermera, aportaren una reflexió sobre el moment de por que molts

Mn. Jaume Mayoral impartint la conferència

viuen amb l'epidèmia mundial del coronavirus Covid-19, així com els pensaments més rellevants d'un comunicat del Bisbe Pascal Roland, d'Ars-Belley, i unes reflexions al diari *La Stampa* del fundador de la Comunitat de Sant'Egidi, Andrea Riccardi. Crida a la calma, a no esverar amb mesures excepcionals, seguiment del que les autoritats sanitàries vagin proposant i, sobretot, no deixar de reunir-se amb normalitat per pregar, expressar la fe en Crist Ressuscitat font d'esperança, i respectar el que els fidels aniran decidint i fent per ajudar els germans malalts, practicant —si convé amb heroïsmes— les obres de misericòrdia envers els malalts.

▶ **La 25a Festa del Trinxat a Cerdanya.** Cerdanya va celebrar la 25a edició de la Festa del Trinxat el passat 29 de febrer, al Poliesportiu de Puigcerdà. Aquest plat tan tradicional de la Cerdanya i del Pirineu fou cuinat per a més de mil persones, i s'acompanyà d'embotits, caneló de carn, amantida i bacallà, amb pastís i iogurt, tot cuinat pel conjunt dels restaurants de la comarca i amb productes de proximitat de botigues i queviures cerdans.

L'amfitrió fou l'II-Im. Sr. Alcalde de Puigcerdà, Albert Piñeira Brosel, amb altres alcaldes i autoritats de la Cerdanya, i hi van participar autoritats entre les quals l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Joan-Enric Vives, i els consellers d'Interior de la Generalitat de Catalunya, Miquel Buch, i de Justícia, Ester Capella, així com el President de la Diputació de Girona i Alcalde de Banyoles, Miquel Noguer, i altres autoritats.

La Festa del Trinxat l'organitza l'Ajuntament de Puigcerdà i el Patronat Municipal de Turisme, amb la col·laboració de l'associació Cuina Pirinenca de Cerdanya i de diversos restaurants, pastissers, proveïdors i establiments de Puigcerdà i comarca. Els ingredients d'aquest plat calorífic originari del Pirineu són patata, col d'hivern trinxades (d'aquí el nom), amb porc salat o cansalada o botifarra, i per assaonar oli d'oliva i all.

▶ **Alumnes de les escoles cristianes de la diòcesi al First Lego League.** El dia 29 de febrer a Llei-

da, el Col·legi Sant Ermengol d'Andorra la Vella va guanyar el primer premi en el torneig First Lego League (concurs de robòtica). L'equip estava format per alumnes de 4t d'ESO del Col·legi Sant Ermengol i aquest primer premi era entre 400 escolars i 34 escoles d'Osca, comarques de Lleida, Barcelona i Andorra.

El mes que ve participaran a la fase nacional del torneig a Tenerife.

Tota l'escola estan molt contents de l'equip de professors i alumnes participants, ja que hi han treballat molt en hores d'esbarjo i, fins i tot, en temps de vacances.

D'altra banda, els guanyadors del segon premi al millor projecte científic de la First Lego League de Lleida van ser els alumnes de 4t d'ESO de l'escola FEDAC de Guissona: van dissenyar contenidors que detecten la capacitat amb sensors d'ultrasons.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Jesús exhorta els seus deixebles perquè siguin sal i llum entre la gent. És sal qui viu i difon la gràcia de Crist; és llum qui fa resplendir l'Evangelí amb obres bones» (10 de febrer).

@Pontifex: «Junts contra el tràfic de persones! Només junts podem derrotar aquesta xacra i protegir les víctimes. La pregària és la força que sosté el nostre compromís» (10 de febrer).

@Pontifex: «La fe creix amb la invocació confiada, presentant a Jesús el que som, amb el cor obert, sense amagar les nostres misèries» (10 de febrer).

@Pontifex: «Encomano a la Verge Maria, Salut dels malalts, a totes les persones que porten el pes de la malaltia, així com als seus familiars i al personal sanitari. Asseguro a tots, amb afecte, la meua proximitat en la pregària» (11 de febrer).

Mons. Vives elegit President de la Comissió Episcopal per al Clergat i Seminaris

L'Assemblea Plenària de la Conferència Episcopal Espanyola (CEE) va elegir el dimecres 4 de març, l'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives, President de la Comissió Episcopal per al Clergat i Seminaris, la nova comissió que uneix les anteriors per al Clergat i per als Seminaris.

La Comissió Episcopal per al Clergat i Seminaris ofereix als bisbes i als sacerdots d'Espanya diferents ajudes (espirituals, formatives i pastorals) que despertin, avivin i augmentin la vida i el ministeri dels preveres, i facilitin la formació en els seminaris majors i menors. Per a això, dona suport i acompanya les reunions i trobades dels vicaris/delegats de clergat de les diferents províncies eclesiàstiques i difon totes les tandes d'exercicis per a sacerdots que s'ofereixen a les diòcesis. Anualment, la Comissió organitza les Jornades nacionals per a vicaris/delegats de Clero destinada a la formació, a l'oració i a compartir experiències que enriqueixen la vida sacerdotal a les diòcesis. Al mateix temps, ofereix cursos formatius i d'espí-

Mons. Joan-Enric Vives

Mons. Joan Josep Omella

ritualitat. La Subcomissió Episcopal de Seminaris dirigeix la seva activitat cap als rectors i formadors dels seminaris diocesans, tant majors com menors. Amb ells ha elaborat el pla de formació dels seminaris i ajuda en la seva implementació a les diòcesis. Per això ofereix trobades i curssets per als formadors, i prepara la campanya del Dia del Seminari, amb l'objectiu de fomentar les vocacions i sensibilitzar les comunitats cristianes sobre el valor i la urgència del ministeri sacerdotal.

Mons. Vives havia estat President de la Comissió de Seminaris i Universitats durant els triennis

2005-2008, 2014-2017 i 2017-2020. Des del 2001 és el Bisbe responsable del Seminari Major Interdiocesà de Catalunya. Va ser formador (1987-1991) i Rector (1991-1997) del Seminari Major de Barcelona. Com a President de la Comissió Episcopal formarà part com a membre de la Comissió Permanent de la CEE.

D'altra banda, l'Arquebisbe de Barcelona, el Cardenal Joan Josep Omella, ha estat elegit President de la Conferència Episcopal Espanyola per al quadrienni 2020-2024. El nomenament ha tingut lloc el matí del dimarts 3 de març, en el marc de la CXV Assemblea Plenària que se celebra a Madrid del 2 al 6 de març. Substitueix en el càrrec a l'Arquebisbe de Valladolid, Cardenal Ricardo Blázquez Pérez, que ocupava aquest càrrec des de l'any 2014.

En l'actualitat, era membre del Comitè Executiu des del 14 de març de 2017. Ha estat membre de la Comissió Episcopal de Pastoral Social des de 1996, sent també el seu President de 2002 a 2008 i, de nou, durant el trienni 2014-2017.

Mn. González defensa la seva tesi doctoral

Mn. Eulogio Francisco González Parra, sacerdot mexicà de l'Arxidiòcesi de Puebla, que col·labora pastoralment a la Diòcesi d'Urgell a la Parròquia de Guissona, i també a la de Santa Agnès de Barcelona, va defensar el dia 28 de febrer la seva tesi doctoral a l'Institut Superior de Litúrgia de Barcelona per obtenir el Grau de Doctor en «Teologia amb especialitat en Litúrgia».

L'acte acadèmic va comptar amb la presència de Mons. Joan-Enric Vives, Arquebisbe d'Urgell, que va voler fer-se present i acompanyar el Doctorant en la seva defensa doctoral amb una tesi sobre «El cant dels salms laudatoris de l'hora de Laudes com expressió de la resurrecció de Crist. Estudi teològic i musical dels salms laudatoris de l'Hora de Laudes en l'actual Litúrgia de les Hores com a font d'espiritualitat cristiana».

I el Director de la Tesi fou el Dr. Jordi Latorre Castillo SDB, i el Tribunal estigué presidit pel Dr. Gabriel Seguí, Director de l'Institut Superior de Litúrgia de Barcelona; també hi participaven el Dr. D. Manuel Fernando Sedano López, Membre del Consell de la revista *Phase* del Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona i professor de l'Institut, i la Dra. M. Inconata Colantuono, investigadora i docent de la Universitat Autònoma de Barcelona.

Escola Catequètica a Ribes de Freser

Dilluns dia 10 de març, l'Arquebisbe d'Urgell Joan-Enric Vives va participar en un dels temes del curs de l'Escola Catequètica de Ribes de Freser, sobre el 25è aniversari del Concili Provincial Tarraconense de 1995. Acompanyat per l'Administrador parroquial, Mn. Emili Villegas, va animar els cristians que cada quinze dies participen durant tot el curs de la formació permanent que s'hi va proposant. Va situar la celebració que enguany s'escau, descrivint aquell esdeveniment eclesial del Concili com un gran moment de comunió eclesial interdiocesana i alhora de sortida evangelitzadora. Venia a concretar l'acollida del gran moviment de reforma que fou el Concili ecumènic Vaticà II. Amb els seus quatre temes i les 170 resolucions, i el compromís de CECAS que la Conferència Episcopal Tarraconense prengué volada en un moment d'interro-

gar-se sobre què impulsava l'Esperit Sant en les Esglésies que fan camí a Catalunya. Després d'un temps de diàleg, l'Arquebisbe va presidir el res de Vespres i la celebració de l'Eucaristia a l'Església parroquial de Santa Maria Assumpta de Ribes de Freser, dins la qual va tenir un record especial per a Mn. Xavier Parés, fill de Ribes i recentment traspasat. També va donar conèixer a la feligresia que Mn. Emili Villegas seria el successor de Mn. Parés com a Delegat diocesà de Pastoral Sacramental i Litúrgia.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

23. ■ Dilluns (lit. hores: 4a setm.) [Is 65,17-21 / Sl 29 / Jo 4,43-54]. *Sant Feliu de Llobregat*: Sant Josep Oriol (1650-1702), prev. de Barcelona, beneficiat del Pi; sant Toribi de Mogrovejo (†1606), bisbe de Lima.

24. ■ Dimarts [Ez 47,1-9.12 / Sl 45 / Jo 5,1-3a.5-16]. Santa Caterina de Suècia, verge, filla de santa Brígida.

25. □ Dimecres [Is 7,10-14;8,10 / Sl 39 / He 10,4-10 / Lc 1,26-38]. Anunciació del Senyor, per l'arcàngel Gabriel a Maria de Natzaret, anomenada també Encarnació, i algunes advocacions: Portal, etc. Sant Ireneu, bisbe; sant Humbert, abat; santa Dula, mr.

26. ■ Dijous [Ex 32,7-14 / Sl 105 / Jo 5,31-47]. Sant Brauli, bisbe de Sa-

ragossa (631-651); santa Màxima, màrtir.

27. ■ Divendres [Sa 2,1a.12-22 / Sl 33 / Jo 7,1-2.10.14.25-30]. Sant Alexandre, soldat mr.; sant Rupert (s. VII-VIII), bisbe de Worms, patró de Baviera; santa Lídia, mare de família.

28. ■ Dissabte [Jr 11,18-20 / Sl 7 / Jo 7,40-53]. Sant Guntram (Gontran),

rei franc; sant Sixt III, papa (romà, 432-440); sant Doroteu, abat.

29. ■ Diumenge vinent, V de Quaresma (lit. hores: 1a setm.) [Ez 37,12-14 / Sl 129 / Rm 8,8-11 / Jo 11,1-45 (o bé, més breu: 11,3-7.17.20-27.33b-45)]. Sant Ciril, diaca i mr.; sant Eustaci, abat; santa Beatriu de Silva, vg. a Toledo.

Diumenge IV de Quaresma (A)

COMENTARI

De la ceguesa a la fe en Crist

Joan ens presenta tot el camí que segueix el cec de naixement per arribar a la fe. Jesús el cura, però per al cec Jesús només és un home: *Aquell home que es diu Jesús*. Ara entren en joc els fariseus: *Els fariseus li preguntaren com havia arribat a veure-hi*. El gran problema és que aquell dia *era dissabte*. Per això les discussions: Si és pecador o si no ho és. Però sembla que els jueus ho tenen clar: *Nosaltres sabem que aquest home és un pecador*. Però el cec respon molt assenyat: *Que sigui un pecador, a mi no em consta. Només em consta una cosa: jo era cec i ara hi veig*. Però el cec també hi va veient interiorment: *Tots sabem que Déu no escolta els pecadors*. Si aquest no vingués de Déu, no tindria poder per a fer res. Ara Jesús ja no és un home qualsevol, ja ve de Déu. I Jesús li fa la pregunta definitiva: *¿Creus en el Fill de l'home?* I la fe del cec és total: *Hi crec, Senyor. I l'adorà, reconeixent-lo com a Déu*. El miracle sol no converteix; el cec primer pensa només en un home; els fariseus no creuen malgrat l'evidència del miracle. En canvi amb el diàleg amb Jesús, i amb cor ben obert i disposat, el cec arriba a la fe plena. Perquè com diu Jesús al final: *Si fóssiu cecs, no tindríeu culpa, però vosaltres mateixos reconeixeu que hi veieu; per tant, la vostra culpa no té cap excusa*. El gran pecat és no voler acceptar la ceguesa. Tots som cecs, i només Jesús ens pot guarir, però tan sols si acceptem que som cecs; altrament és impossible la curació. I cal ser valents, no com els pares del cec que tenen por i busquen excuses per a no afirmar clarament el miracle de Jesús. Valentia per creure. Perquè *Déu veu en el fons del cor*, com diu la primera lectura: *Allò que l'home veu no és allò que val; l'home només veu l'aspecte exterior, però Déu veu en el fons del cor*. I nosaltres, com diu Pau, il·luminats per Crist, som *llum*: *Viviu com els qui són de la llum. Els fruits que neixen de la llum són tota mena de bondat, de justícia i de veritat*. Una vida així demostra que realment Crist i la fe en ell ens il·luminen.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura del primer llibre de Samuel (1Sa 16b,1.6-7.10-13a)

En aquells dies, el Senyor digué a Samuel: «Omple d'oli el corn i ves-te'n. T'envio a casa de Jesè, el betlehemita: entre els seus fills veig el qui jo vull per rei.» Quan arribà, va veure Eliab i pensà: «Segur que el Senyor ja té al davant el seu ungit.» Però el Senyor digué a Samuel: «No et fixis en el seu aspecte ni en l'alçada de la seva talla. L'he descartat. Allò que l'home veu no és allò que val; l'home veu només l'aspecte exterior, però Déu veu el fons del cor.» Jesè va fer passar davant Samuel els set primers dels seus fills, però Samuel li digué: «D'aquests set, el Senyor no n'escull cap.» I Samuel afegí: «No queda cap més fill?» Jesè respongué: «Encara queda el més petit: és a pasturar el ramat.» Samuel li digué: «Aneu a buscar-lo. No ens posarem a taula que no sigui aquí.» Jesè el feu anar a buscar. Tenia el cabell roig i els ulls bonics; tot ell feia goig de veure. El Senyor digué a Samuel: «Ungeix-lo, que és ell.» Samuel va prendre el corn de l'oli, el va ungir enmig dels seus germans, i des d'aquell dia l'Esperit del Senyor s'apoderà de David.

▶ Salm responsorial (22)

R. *El Senyor és el meu pastor, no em manca res.*

El Senyor és el meu pastor, no em manca res, / em fa descansar en prats deliciosos; / em mena al repòs vora l'aigua, / i allí em retorna; / em guia per camins segurs, / per l'amor del seu nom. R.

Ni quan passo per barrancs tenebrosos / no tinc por de res, / perquè us tinc vora meu; / la vostra vara de pastor, / m'asserena i em conforta. R.

Davant meu pareu taula vós mateix, / i els enemics ho veuen; / m'heu ungit el cap amb perfums, / ompliu a vesar la meua copa. R.

Oh, sí! La vostra bondat i el vostre amor / m'acompanyen tota la vida, / i viuré anys i més anys / a la casa del Senyor. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 5,8-14)

Germans, en altre temps vosaltres éreu foscor, però ara que esteu en el Senyor, sou llum. Viviu com els qui són de la llum. Els fruits que neixen de la llum són tota mena de bondat, de justícia i de veritat. Mireu bé quines coses són les que agraden al Senyor i no us feu solidaris de les obres infructuoses que ells cometen en la fosca; més aviat, denuncieu-les, perquè el que fan en secret ens avergonyiria fins de dir-ho. Però tot allò que la llum ha denunciat queda clarament visible, ja que les coses són clares i visibles quan són llum. Per això diuen: «Desvetlla't, tu que dorms; ressuscita d'entre els morts i el Crist t'il·luminarà.»

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 9,1-41) (Versió abreujada)

En aquell temps, Jesús veié tot passant un cec de naixement. Escopí a terra, va fer amb la saliva una mica de fang, l'estengué sobre els ulls del cec i li digué: «Ves a rentar-te a la piscina de Siloè.» Aquest nom significa «enviat». Ell hi anà, s'hi rentà i tornà veient-hi. La gent del veïnat i els qui l'havien vist sempre captant deien: «No és aquell home que veiem assegut captant?» Uns responien: «Sí, que és ell.» Altres deien: «No és pas ell; és un que s'hi assembla.» Ell digué: «Sí, que el soc.» Dugueren als fariseus l'home que abans era cec. El dia que Jesús havia fet el fang i li havia obert els ulls era dissabte, dia de repòs. També els fariseus li preguntaren com havia arribat a veure-hi. Ell els digué: «M'ha estès fang sobre els ulls, m'he rentat, i ara hi veig.» Alguns dels fariseus deien: «Aquest home que no guarda el repòs del dissabte no pot ser de Déu.» Però altres responien: «Com és possible que un pecador faci tals miracles?» I es dividiren entre ells. S'adreçaren al cec altra vegada i li digueren: «Ja que és a tu, que ell t'ha obert els ulls, tu, què en dius, d'ell?» Ell contestà: «Que és un profeta.» Li respongueren: «Tot tu vas néixer en pecat i ens vols donar lliçons?» I el van excloure de la sinagoga. Jesús va sentir dir que l'havien exclòs de la sinagoga i, quan el trobà, li digué: «Creus en el Fill de l'home?» Ell respongué: «I, qui és, Senyor, perquè hi pugui creure?» Jesús li diu: «Ja l'has vist: és el mateix que parla amb tu.» Li diu ell: «Hi crec, Senyor.» I l'adorà.

▶ Lectura del primer llibre de Samuel (1Sam 16,1b.6-7.10-13a)

En aquellos días, el Señor dijo a Samuel: «Llena tu cuerno de aceite y ponte en camino. Te envío a casa de Jesé, el de Belén, porque he visto entre sus hijos un rey para mí.» Cuando llegó, vio a Eliab y se dijo: «Seguro que está su ungido ante el Señor.» Pero el Señor dijo a Samuel: «No te fijas en su apariencia ni en lo elevado de su estatura, porque lo he descartado. No se trata de lo que vea el hombre. Pues el hombre mira a los ojos, más el Señor mira el corazón.» Jesé presentó a sus siete hijos ante Samuel. Pero Samuel dijo a Jesé: «El Señor no ha elegido a estos». Entonces Samuel preguntó a Jesé: «¿No hay más muchachos?». Y le respondió: «Todavía queda el menor que está pastoreando el rebaño». Samuel le dijo: «Manda a buscarlo, porque no nos sentaremos a la mesa mientras no venga». Jesé mandó a por él y lo hizo venir. Era rubio, de hermosos ojos y buena presencia. El Señor dijo a Samuel: «Levántate y úngelo de parte del Señor, pues es este». Samuel cogió el cuerno de aceite y lo ungió en medio de sus hermanos. Y el espíritu del Señor vino sobre David desde aquel día en adelante.

▶ Salmo responsorial (22)

R. *El Señor es mi pastor, nada me falta.*

El Señor es mi pastor, nada me falta; / en verdes praderas me hace recostar; / me conduce hacia fuentes tranquilas / y repara mis fuerzas. R.

Me guía por el sendero justo, / por el honor de su nombre. / Aunque camine por cañadas oscuras, / nada temo, porque tú vas conmigo; / tu vara y tu cayado me sosiegan. R.

Preparas una mesa ante mí, / Enfrente de mis enemigos; / me unges la cabeza con perfume, / y mi copa rebosa. R.

Tu bondad y tu misericordia me acompañan / todos los días de mi vida, / y habitaré en la casa del Señor / por años sin término. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 5,8-14)

Hermanos: Antes erais tinieblas, pero ahora, sois luz por el Señor. Vivid como hijos de la luz, pues toda bondad, justicia y verdad son fruto de la luz. Buscad lo que agrada al Señor, sin tomar parte en las obras estériles de las tinieblas, sino más bien denunciándolas. Pues de vergüenza decir las cosas que ellos hacen a ocultas. Pero, al denunciarlas, la luz las pone al descubierto, y todo lo descubierto es luz. Por eso dice: «Despierta tú que duermes, levántate de entre los muertos y Cristo te iluminará.»

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 9,1-41) (Versión abreviada)

En aquel tiempo, al pasar, vio Jesús a un hombre ciego de nacimiento. Entonces escupió en la tierra, hizo barro con la saliva, se lo untó en los ojos al ciego, y le dijo: «Ve a lavarte a la piscina de Siloé (que significa Enviado)». Él fue, se lavó, y volvió con vista. Y los vecinos y los que antes solían verlo pedir limosna preguntaban: «¿No es ese el que se sentaba a pedir?». Unos decían: «El mismo». Otros decían: «No es él, pero se le parece». Él respondía: «Soy yo». Llevaron ante los fariseos al que había sido ciego. Era sábado el día que Jesús hizo barro y le abrió los ojos. También los fariseos le preguntaban cómo había adquirido la vista. Él les contestó: «Me puso barro en los ojos, me lavé y veo». Algunos de los fariseos comentaban: «Este hombre no viene de Dios, porque no guarda el sábado». Otros replicaban: «¿Cómo puede un pecador hacer semejantes signos?». Y estaban divididos. Y volvieron a preguntarle al ciego: «Y tú, ¿qué dices del que te ha abierto los ojos?». Él contestó: «Que es un profeta». Le replicaron: «Has nacido completamente empecatado, ¿y nos vas a dar lecciones a nosotros?». Y lo expulsaron. Oyó Jesús que lo habían expulsado, lo encontró y le dijo: «¿Crees tú en el Hijo del hombre?». Él contestó: «¿Y quién es, Señor, para que crea en él?». Jesús le dijo: «Lo estás viendo: el que te está hablando, ese es». Él dijo: «Creo, Señor». Y se postró ante él.